

Az Apokalipszis szakácskönyvéből

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

De csak megyünk előre, körbe, bátran
 - világ-kígyónk farkába harapott -,
 megyünk, megyünk, egy óriási szájban
 lágyan forogva - ínycsfalatok;

[illegible][illegible]

II.

Zörög a fény, az égi sztaniol.

 Bontogatják a megavasodott
 bont – a Földgolyót – az angyalok;
nyáluk csurog, s kialszik a Pokol

egy percre, - ámde máris újralobban

cukortól kéken ég a kárhozat
(mint akta új lapján az áthozat);
olt s szít az édes nyál, ha tűzbe pottyan.

Zörög a fény, a gyűrt ezüstpapír;

 golyóba gyúrní – Nappá – régi móka, –
 péj-csokoládénk épp olyan csalóka,
mint hámozatlan túlfelén a pír.

Csillag vakít, bolygói fénylenek:

Tejút-karácsonyfánk áram alatt...
Megrágnak, Föld, az égi tejfogak,
angyali óvodák emésztenek.

Zörög a fény, hengergetik javában

szetanióllá fémesült reményt, –
doktor Isten kitöltötte vényt
nem váltják be a földi patikában.

III.

Gyerekkoromban felszöktem gyakorta

[illegible]

s bolygók. A tartógerenda tövén,

